

Ἡ μεταβλητότητα τῆς ἐσωτερικῆς μας καταστάσεως (Ἅγιος Θεοφάνης ὁ Ἐγκλειστος)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Παραπονιέστε γιὰ τὴ μεταβλητότητα τῆς ἐσωτερικῆς σας καταστάσεως -ἄλλοτε εἶναι καλὴ καὶ ἄλλοτε κακὴ. Δὲν γίνεται ἀλλιῶς.

«Ἐχω δοκιμάσει καὶ δοκιμάζω δυσάρεστες ψυχικὲς καταστάσεις μὲ διάφορες μορφές». Δὲν ἔχουμε παρὰ νὰ τὶς ὑπομένουμε μὲ ταπείνωση καὶ γενναιοψυχία, χωρὶς νὰ χαλαρώνουμε τὸν πνευματικὸ μας ἀγώνα, χωρὶς νὰ παραμελοῦμε τὴν ἐκπλήρωση τῶν θείων ἐντολῶν -αὐτὸ ἀκριβῶς ποὺ κάνετε..

Έρχεται μία καλή πνευματική κατάσταση. Φεύγει. Έρχεται μία κακή. Φεύγει κι αυτή. Η έναλλαγή τους είναι συνεχής και αναπότρεπτη. Το μόνο που μπορείτε και πρέπει να κάνετε, είναι να επιθυμείτε και να επιδιώκετε πάντα τὸ καλό.

Ἄν δὲν ἀντιμετωπίζαμε ποτὲ καμιά δυσκολία, τότε θὰ εἴχαμε πέσει σὲ πνευματικὴ νάρκη.

Ψυχικὲς μεταπτώσεις.

Οἱ ψυχικὲς μεταπτώσεις συμβαίνουν σὲ ὅλους. Δὲν ἔχετε, λοιπόν, παρὰ νὰ τὶς ὑπομένετε ἤρεμα, ἀφήνοντας τὸν ἑαυτό σας στὰ χέρια τοῦ Θεοῦ. Μὴ νοιάζεστε γιὰ τίποτ' ἄλλο, παρὰ μόνο γιὰ τοῦτο: Νὰ εἴστε πάντα μαζί μὲ τὸν Κύριο. Ὅ,τι κι ἂν σᾶς συμβαίνει, σ' Αὐτὸν νὰ καταφεύγετε, σ' Αὐτὸν ν' ἀποκαλύπτετε τὴν ψυχὴ σας, σ' Αὐτὸν ν' ἀκουμπᾶτε τὰ βάρη σας, σ' Αὐτὸν νὰ λέτε τὸν πόνο σας... Καὶ νὰ προσεύχεστε, παρακαλώντας Τὸν νὰ σᾶς ἀπαλλάξει ἀπὸ πειρασμοὺς καὶ θλίψεις, ἂν εἶναι θέλημά Του..

Ἡ ψυχικὴ εὐφορία καὶ εὐδιαθεσία, ἡ ἀναψυχὴ καὶ ἡ παρηγοριὰ δὲν εἶναι πάντα γνωρίσματα καλῆς πνευματικῆς καταστάσεως, ἡ ὁποία ἔχει τρία ἄλλα βασικὰ χαρακτηριστικά: ἄ) ζῆλο γιὰ τὴν εὐαρέστηση τοῦ Θεοῦ, β) φρόνημα ταπεινὸ καὶ καρδιὰ συντριμμένη, γ) παράδοση στὸ θεῖο θέλημα. Ὑπάρχουν αὐτὰ μέσα σας; Ἄν ναι, εἶστε σὲ καλὸ δρόμο.

Οἱ πνευματικὲς παρηγοριὲς στὴν κατὰ Θεὸν ζωὴ.

Λυπηθήκατε, ἐπειδὴ χάσατε πολὺ γρήγορα τὴν παρήγορη ἐκείνη ἐσωτερικὴ κατάσταση, στὴν ὁποία βρισκόσασταν μετὰ τὴ θεία Μετάληψη. Ἀλλὰ πρέπει νὰ ξέρετε, πὼς μία πνευματικὴ παρηγοριὰ, μία «παράκληση», μ' ὅποια μορφή κι ἂν μᾶς ἐπισκέπτεται -ὡς ἀπέραντη ψυχικὴ εἰρήνη, ὡς ἀπερίγραπτη χαρά, ὡς ἱερὸς ἐνθουσιασμός, ὡς γλυκεία κατάνυξη ἢ ὡς ὀτιδήποτε ἄλλο-, δὲν εἶναι τὸ κύριο ζητούμενο στὴν κατὰ Θεὸν ζωὴ. Ἡ πρωταρχικὴ ἐπιδίωξη καὶ τὸ βασικὸ μέλημά μας εἶναι ὄχι οἱ παρηγοριὲς, ἀλλὰ ἡ ἀποφασιστικὴ καὶ δυναμικὴ διατήρηση τοῦ ἑαυτοῦ μας, ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικὰ, σὲ κατάσταση καλὴ, εὐάρεστη στὸν Κύριο. Ἡ ὅποια παρηγοριὰ δίνεται ἀπὸ τὸ Θεὸ σὰν «δόλωμα», πρόκληση καὶ προτροπή.

«Νὰ τί θ' ἀπολαύσεις! Ἀγωνίσου, λοιπόν!». Ἐπομένως, ὅταν τὴ στερούμαστε, δὲν πρέπει ν' ἀπελπιζόμαστε, ἀλλὰ μὲ μεγαλύτερο ζῆλο, μὲ σταθερότητα καὶ ἐπιμονὴ ν' ἀγωνιζόμαστε «τὸν καλὸν ἀγώνα τῆς πίστεως» (Ἀ' Τίμ. 6:12).

Οἱ πνευματικὲς ἡδονὲς δὲν εἶναι πάντα ὠφέλιμες.

Σᾶς ἀρέσει νὰ βυθίζεστε μέσα στὶς πνευματικὲς ἡδονές, νὰ νιώθετε πάντα ἱκανοποίηση καὶ εὐφροσύνη ἀπὸ τὴν προσευχὴ καὶ τὴν κοινωνία σας μὲ τὸν Κύριο. Αὐτό, ὅμως, εἶναι καὶ ἀδύνατο καὶ ἀνώφελο. Ἀδύνατο, γιατί κάθε μορφή πνευματικῆς ἀναψυχῆς δὲν εἶναι καρπὸς δίκης μας προσπάθειας, ἀλλὰ δῶρο τοῦ ἐλέους τοῦ Θεοῦ, δῶρο ποὺ προσφέρεται σ' ὁποῖον, ὅποτε καὶ γιὰ ὅσο Ἐκεῖνος θέλει. Ἀδύνατο εἶναι, ἐπίσης, γιατί, ὅσο ζοῦν καὶ ἐνεργοῦν μέσα μας τὰ πάθη, καμιά πνευματικὴ ἡδονὴ δὲν μπορεῖ νὰ παραμείνει σταθερὴ στὴν ψυχὴ.

Ἄλλωστε, ἡ ἄκαιρη καὶ ἄλογη ἐπιδίωξη τέτοιων ἡδονῶν εἶναι, ὅπως εἶπα, καὶ ἀνώφελη, γιατί ὀδηγεῖ σὲ ψυχικὴ παραλυσία καὶ μαλθακότητα. Ἐμεῖς ὀφείλουμε μόνο ν' ἀγωνιζόμαστε μὲ τρόπο εὐάρεστο στὸν Κύριο, μὲ ζῆλο καὶ ἀνδρεία, μὲ νήψη καὶ αὐτοέλεγχο, μὲ ταπείνωση καὶ συντριβή. Γιὰ τὸ Θεὸ πρέπει νὰ κυριαρχοῦν στὴ καρδιὰ μας δυὸ αἰσθήματα: ἀγάπη καὶ φόβος... Οἱ ἄγγελοι στέκονται μπροστὰ Τοῦ μὲ φόβο καὶ τρόμο... Ζῆστε, ἐπαναλαμβάνω, μὲ νήψη, μὲ πνευματικὴ ἐπαγρύπνηση, μὲ φρόνημα ταπεινό...

Πηγή: agiazoni.gr